

opusdei.org

Audiència. Benet XVI: El Nadal, esperança que la justícia existeix

Us oferim la intervenció de Benet XVI durant l'audiència general d'aquest dimecres, 19 desembre 2007, l'última de l'any 2007, dedicada al Nadal.

24/12/2007

Estimats germans i germanes,

En aquests dies, en acostar-nos a la festa gran del Nadal, la litúrgia ens

emmena a intensificar-ne la preparació, posant a la nostra disposició molts texts bíblics de l'Antic i del Nou Testament, que ens estimulen a focalitzar el sentit i el valor d'aquesta celebració anual.

Si d'una banda el Nadal ens permet commemorar el prodigi increïble del naixement del Fill unigènit de Déu de la Verge a la cova de Betlem, d'altra ens exhorta també a esperar, vetllant i resant, el nostre Redemptor, que en l'últim dia «vindrà a judicar els vius i els morts».

Potser avui també nosaltres, els creients, esperem realment el Jutge; ara bé, tots esperem justícia. Veiem tantes injustícies en el món, en el nostre petit món, a casa, al barri, així com en el gran món dels estats, de les societats. I esperem que es faci justícia. La justícia és un concepte abstracte: es fa justícia. Nosaltres esperem que vingui concretament

qui pot fer justícia. En aquest sentit, resem: «Vine a la teva manera, Jesucrist, com a Jutge». El Senyor sap com entrar en el món i crear justícia.

Demanem que el Senyor, el Jutge, ens respongui, que realment creï justícia en el món. Esperem justícia, però no pot ser només una per als altres.

Esperar justícia en sentit cristià significa sobretot que nosaltres mateixos comencem a viure sota els ulls del Jutge, segons els criteris del Jutge; que comencem a viure en la seva presència, realitzant la justícia en la nostra vida. D'aquesta manera, fent justícia, posant-nos en presència del Jutge, esperem la justícia.

Aquest és el sentit de l'Advent, de la vigilància. La vigília de l'Advent vol dir viure sota els ulls del Jutge i preparar-nos d'aquesta manera i preparar el món a la justícia. Així, vivint sota els ulls del Déu-Jutge, podem obrir el món a la vinguda del

seu Fill, predisposar el cor a acollir «el Senyor que ve». El Nen, a qui fa uns dos mil anys van adorar els pastors en una cova la nit de Betlem, no es cansa de visitar-nos en la vida quotidiana, mentre com a pelegrins ens encaminem cap al Regne.

En l'espera, el creient es fa intèrpret de les esperances de tota la humanitat; la humanitat anhela la justícia i, d'aquesta manera, encara que sovint d'un mode inconscient, espera Déu, espera la salvació que tan sols Déu pot donar-nos. Per a nosaltres, els cristians, aquesta espera es caracteritza per l'oració assídua, com palesa la sèrie particularment suggeridora d'invocacions que se'ns proposen en aquests dies de la novena del Nadal, tant en l'eucaristia, en l'antífona a l'evangeli, com en la celebració de les vespres, abans del càntic del Magníficat.

Cadascuna de les invocacions, que imploren la vinguda de la Saviesa, del Sol de justícia, del Déu-amb-nosaltres, conté una oració dirigida a l'Esperat dels pobles perquè apressi la seva vinguda. Ara bé, invocar el do del naixement del Salvador promès significa també comprometre's per preparar el camí, per predisposar una casa digna no sols en l'ambient al nostre voltant, sinó sobretot en el nostre esperit.

Deixant-nos guiar per Joan l'evangelista, tractem doncs de dirigir en aquests dies el nostre pensament i cor al Verb etern, al Logos i la Paraula es va fer home i de la seva plenitud tots hem rebut gràcia per gràcia (Cf. Jo 1, 14.16). Aquesta fe en el Logos Creador, en la Paraula que ha creat el món, al qual ha vingut com un Nen, aquesta fe i la seva gran esperança sembla que avui estan allunyades de la realitat de la vida de cada dia, pública o privada.

Sembla que aquesta veritat és massa gran. Nosaltres mateixos ens apanyem segons les nostres possibilitats, almenys això sembla. Però el món es fa cada vegada més caòtic i fins i tot violent: ho veiem cada dia. I la llum de Déu, la llum de la Veritat, s'apaga. La vida es fa fosca i sense brúixola.

Que important és, per tant, ser realment creients i com a creients reafirmem amb força, amb la nostra vida, el misteri de salvació que comporta la celebració del Nadal de Crist!

A Betlem es va manifestar al món la Llum que il·lumina la nostra vida; se'ns va revelar el Camí que ens porta a la plenitud de la nostra humanitat. Si no es reconeix que Déu es va fer home, quin sentit té celebrar el Nadal? La celebració es buida. Primer que tot, nosaltres, els cristians, hem de reafirmar amb

convicció profunda i sentida la veritat del Nadal de Crist per testimoniar davant tothom la consciència d'un do gratuït que és riquesa no sols per a nosaltres, sinó per a tots.

D'aquí es deriva el deure de l'evangelització, que és precisament comunicar aquest «eu-angelion», aquesta «bona notícia». Ho ha recordat recentment el document de la Congregació per a la Doctrina de la Fe amb el títol «Nota doctrinal sobre alguns aspectes de l'evangelització», que vull presentar a la vostra reflexió i aprofundiment personals i comunitaris.

Estimats amics, en aquesta preparació immediata al Nadal, l'oració de l'Església es fa més intensa perquè es realitzin les esperances de pau, de salvació, de justícia, de les quals el món té necessitat urgent. Demanem a Déu

que la violència es venci amb la força de l'amor, que els malentesos cedeixin el pas a la reconciliació, que la prepotència es transformi en desig de perdó, de justícia i de pau.

Que l'auguri de bondat i d'amor que ens intercanviem en aquests dies arribi a tots els ambients de la nostra vida quotidiana. Que la pau sigui en els nostres cors perquè s'obrin a l'acció de la gràcia de Déu. Que la pau visqui en les famílies i puguin passar el Nadal unides davant el Naixement i l'arbre guarnit i il·luminat. Que el missatge de solidaritat i d'acollida que procedeix del Nadal contribueixi a crear una sensibilitat profunda cap a les formes antigues i noves de pobresa, cap al bé comú, al qual tots som cridats a participar. Que tots els membres de la comunitat familiar, en especial els nens i els ancians, les persones més febles, puguin sentir el caliu

d'aquesta festa, i que es dilati després durant cada dia de l'any.

Que el Nadal sigui per a tots la festa de la pau i de l'alegria: alegria pel naixement del Salvador, Príncep de la pau. Com els pastors, afanyem-nos cap a Betlem. En el cor de la Nit de Nadal també nosaltres podrem contemplar el «trobareu un infant en bolquers, ajagut en una menjadora », al costat de Maria i Josep (Lluc 2, 12.16).

Demanem al Senyor que obri el nostre esperit perquè puguem entrar en el misteri del seu Nadal. Que Maria, que va lliurar el seu si virginal al Verb de Déu, que el va contemplar essent nen entre els seus braços materns, i que segueix oferint-lo a tots com a Redemptor del món, ens ajudi a fer del pròxim Nadal una ocasió de creixement en el coneixement i en l'amor del Crist. Aquest és el desig que formulo amb

afecte a tots vosaltres, que sou aquí presents, a les vostres famílies i els vostres éssers estimats.

Bon Nadal a tothom!

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/article/audiencia-benet-xvi-el-nadal-esperanca-que-la-justicia-existeix/> (19/02/2026)